

Міністерство освіти і науки України
Кіровоградська льотна академія
Національного авіаційного університету

**Матеріали
III Міжнародної
науково-практичної
конференції**

*«Управління високошвидкісними рухомими
об'єктами та професійна підготовка операторів
складних систем»*

Кіровоград, 2014

Матеріали III Міжнародної науково-практичної конференції «Управління високошвидкісними рухомими об'єктами та професійна підготовка операторів складних систем» 27-28 листопада 2014 року, Кіровоград. – Вид-во КЛА НАУ, 2014, – 324 с.

Організаційний комітет:

Голова:

Неділько С.М. – начальник Кіровоградської льотної академії Національного авіаційного університету, д.т.н., професор.

Заступники голови:

Обідін Д.М. – заступник начальника Кіровоградської льотної академії Національного авіаційного університету з навчальної та наукової роботи, д.т.н., професор;

Неділько В.М. – директор Науково-виробничого інституту аеронавігації Кіровоградської льотної академії Національного авіаційного університету, к.т.н., доцент;

Сидоров М.В. – завідувач наукового відділу Кіровоградської льотної академії Національного авіаційного університету, к.пед.н., с.н.с.

Відповідальний секретар:

Козловська О.А. – с.н.с. наукового відділу Кіровоградської льотної академії Національного авіаційного університету.

Члени оргкомітету:

Антонов П.Ц. – декан факультету автоматики і обчислювальної техніки Технічного університету Варна (Болгарія), к.т.н., доцент;

Баранов Г.Л. – заступник директора Центрального науково-дослідного інституту навігації та управління (м.Київ), д.т.н., професор;

Барабаш О.В. – завідувач кафедри вищої математики Державного університету телекомунікацій (м.Київ), д.т.н., професор;

Гецов П.С. – директор Інституту космічних досліджень та технологій Болгарської академії наук, (м.Софія), д.т.н., професор;

Залевський А.В. – декан факультету менеджменту Кіровоградської льотної академії Національного авіаційного університету, к.т.н., доцент;

Калкаманов С.А. – професор кафедри електричного транспорту Харківського національного університету міського господарства ім. О.М. Бекетова, д.т.н., професор;

Кіліан М. – завідувач кафедри розвитку та будівництва Університету прикладних наук Вайєнштефан-Трієздорф (Німеччина), доктор інженерних наук, професор;

Кушнір О.О. – помічник начальника академії з громадських зв'язків, к.пед.н.;

Макєєва Т.І. – професор кафедри безпека життєдіяльності Санкт-Петербурзького державного університету цивільної авіації, к.т.н., доцент;

Маклаков Г.Ю. – професор кафедри інформаційних технологій Кіровоградської льотної академії Національного авіаційного університету, д.т.н., професор;

Москвичов В.В. – перший заступник начальника Кіровоградської льотної академії Національного авіаційного університету, к.т.н.;

Невиніцин А.М. – декан факультету обслуговування повітряного руху Кіровоградської льотної академії Національного авіаційного університету, к.т.н., доцент;

Сметанська І. – завідувач кафедри комп'ютерних систем Університету прикладних наук Вайєнштефан-Трієздорф (Німеччина), доктор інженерних наук, професор;

Українець Є.О. – професор кафедри конструкції та міцності ЛА та двигунів Харківського університету повітряних сил ім. І.Кожедуба, д.т.н., с.н.с.;

Хращевський Р.В. – завідувач кафедри аеронавігації Кіровоградської льотної академії Національного авіаційного університету, д.т.н., професор;

Шульгін В.А. – декан факультету льотної експлуатації Кіровоградської льотної академії Національного авіаційного університету, к.т.н., доцент.

За достовірність та науковий зміст викладеного матеріалу відповідають автори.

К.В. Суркова, Х.І. Миго Аналіз професійних програм планування та контролю за виконанням польотів	111
А.В. Козак Модель предоставления знаний для прогнозирования сценариев развития авиационных происшествий.....	113
О.В. Артеменко, Ю.С. Никитина Разработка автоматизированной обучающей системы по теме «Документы ICAO».....	115
А.В. Полищук Применение методов исследования стресса в авиации	117
Н.И. Пивень, Е.А. Редозубова, Я.О. Фурдуй От оценки профессионально важных качеств к диагностике психических состояний абитуриентов.....	120
Ю.В. Сікірда Організація виробничої та переддипломної практик менеджерів міжнародних авіаційних перевезень та міжнародного авіаційного туризму	123
К.Ю. Сурков Порядок определения факторов сложности управления воздушным движением.....	126
М.І. Півень Автодидактичні навички як компонент психолого-педагогічної компетентності курсантів	128
А.В. Ищенко, В.Н. Подкопайло, Н.И. Пивень, А.А. Редозубов Физическая работоспособность абитуриента как структурная единица профессионально-психологического отбора будущих авиационных спасателей.....	131
А.Н. Невиницын, И.О. Чебан Полет в режиме постоянного снижения.....	136
Л.М. Промоскаль Развитие качества силы как целостный процесс формирования психофизиологической надежности курсантов-пилотов.....	137
Л.Д. Свиріпа Шляхи обґрунтування цільової моделі системи фізичної підготовки майбутніх авіаційних спеціалістів	139
С.М. Таран Педагогічні умови ефективної професійної підготовки авіаспеціалістів засобами фізичної культури	142
Т.С. Плачинда Самоконтроль в процесі професійної підготовки авіаційних фахівців.....	144
І.З. Скловський, О.І. Скловська Проблема культурної адаптації в процесі професійної підготовки операторів складних систем	146
В.І. Аксьонова Методологічні засади міжкультурної комунікації у процесі професійної підготовки операторів складних систем.....	148
В.І. Аксьонова Проблеми міжкультурної комунікації в процесі професійної підготовки операторів складних систем в умовах культурної глобалізації (в контексті когнітивної лінгвістики).....	150
В.Г. Воронаєва Творчість як біполярний компонент самовдосконалення особистості у системі професійної підготовки операторів складних систем	152
В.Г. Воронаєва Толерантність як світоглядне кредо ціннісних орієнтацій та складова формування політичної свідомості особистості у системі професійної підготовки операторів складних систем.....	154

Толерантність як світоглядне кредо ціннісних орієнтацій та складова формування політичної свідомості особистості у системі професійної підготовки операторів складних систем

Цивілізація вступила в III тисячоліття із проблемами і суперечностями в усіх сферах життя людини. Все більшого значення набуває вміння людини будувати гармонійні відносини з репрезентантами інших культур, носіями інших політичних поглядів, цінностей і думок. У цьому контексті світ постає все більш взаємозумовленим. Одночасно прагнення до свободи особистості, культурне, духовне, політичне самовизначення орієнтують її на процес ототожнення із одними людьми, групами людей і відмежування від інших. Такий процес не може не призводити полікультурний світ до суперечливості, а міжкультурну комунікацію – до конфліктності. Єдиним можливим варіантом розвитку ненасильницького світу визнається толерантність як спосіб налагодження відносин опонентів на основі терпимості, консенсусу, діалогу, а культурні цінності, норми і моделі професійної компетентності поведінки, що містять універсальний потенціал не тільки постійного духовного вдосконалення, а й толерантнісного зростання як норми здорового глузду, знаходяться в постійній взаємодії ідентичностей, у тому числі політичних. Пошуку шляхів толерантнісного розвитку студентів присвячено багато праць, не менше ґрунтовно відображена і проблема формування політичної свідомості. Разом із тим, останнім часом вони не розглядаються саме в такому органічному зв'язку. Отже, носіями визначення політичної ідентичності студентів як результату політичної ідентифікації і впливового чинника формування толерантності є вимогою часу.

Слушним виглядає у цьому контексті, на нашу думку, вислів М. Уолцера щодо режимів толерантності: «За мінімалістським твердженням про цінність світу і за правилами утримання від будь-яких дій, котрі воно спричиняє (і які взагалі збігаються зі стандартним списком прав людини), не існує принципів, що єдині для всіх режимів толерантності і потребують від нас дій за всіх обставин, за всіх часів і в усіх країнах від імені певного політичних і конституційних устроїв. Процесуальні аргументи не допоможуть нам тут саме тому, що вони не диференційовані за місцем і часом, вони не повністю зумовлені обставинами. Альтернатива, обрана мною, - це історичне і контекстуальне уявлення про толерантність і мирне співіснування, з аналізом різних їх форм і прийнятних для них норм повсякденного життя. Мені видається необхідним розглянути як ідеальні варіанти цих практичних устроїв, так і їхні конкретні історичні документальні викривлення. Ми мусимо також взяти до уваги, як ці устрої пізнаються на практиці сторонами-учасниками, – а потім і те, який вони мають вигляд для стороннього ока, учасників інших режимів толерантності».

У літературних джерелах іноді цінності і ціннісні орієнтації подаються в одному сенсі – як «поняття, що визначає значущість для людини і суспільства різних явищ, об'єктів, які відіграють центральну роль у видобуванні системи орієнтації в житті, виробленні життєвих стратегій, визначенні вектора можливих змін, в цілому в усвідомленні сенсу життя і соціокультурної активності людини» [2]. Звичайно, цінності, відображаючи сутність соціального життя певного суспільства і конкретний спосіб життя людини, є відносним, а не абсолютними. Більш того, система цінностей у суспільстві, їх характер і особливості є своєрідним орієнтиром у формуванні світогляду, духовності молодого людини, а бажання оволодіти ними – найважливіша умова отримання життєвого досвіду та соціалізації. Цінності завжди існують і видозмінюються, оскільки змінюються цілі покоління людей, наслідуючи і позитивний, і негативний досвід своїх попередників. Цей момент стосується і політичних цінностей, а аналіз політичних уподобань молоді дає можливість стверджувати, що вони ще і достатньою мірою різнополюсні. Так, за результатами аналізу В. Білогур, молодь у

політичних цінностях досить прагматична: політика розглядається молодими людьми як засіб завоювання авторитету та лідерства, але при цьому вчена зазначає, що зростання політичної активності молодого покоління пояснюється як почуттям власної гідності, так і прагненням змінити майбутнє країни [1]. Значна частина дослідників (В. Воронкова, Г. Дилігенський та ін.) зазначає, що ціннісна орієнтація є спрямованістю особистості на засвоєння певних цінностей для задоволення своїх потреб і що у ціннісних орієнтаціях цінність виконує роль своєрідного орієнтира і відповідного регулятора поведінки й діяльності людини у предметній і соціальній дійсності. У такий спосіб особистість орієнтується на ті цінності, які є найбільш потрібними їй даний час і в перспективі та які відповідають її інтересам і цілям, імпонують її досвіду [2, 3]. Отже, ціннісні орієнтації взаємодії громадського та індивідуального в особистості, специфічні форми усвідомлення особистістю навколишнього світу, свого минулого і майбутнього, істотності свого власного «Я».

Таким чином, ми сприймаючи беззастережно це положення, на рівні нового твердження уточнюємо, що ціннісні орієнтації відображають результат узагальнення людиною цінностей у такий спосіб, що з усього в них значущого людина обирає позитивно значиму сутність та що вони є головною домінантою світогляду людини і відповідно зумовлюють таке світоглядне кредо, як толерантність. Все це має пряме відношення до політичної орієнтації як до важливого поняття політичної науки, яке характеризує ставлення людини до тих чи інших політичних об'єктів (інститутів політичної системи, лідерів і т.п.), її суб'єктивну готовність вести себе по відношенню до цих об'єктів. На формування політичних орієнтацій значний вплив здійснює соціальний контекст: політичні установки, які служать вираженням глибинних соціально зумовлених мотиваційних потреб, таких, як відчуття включення в структуру соціальних зв'язків, близькість із соціальним оточенням, безпека, самопізнання і самоствердження.

Література

1. Уолцер М. Про толерантность / Уолцер М.; [Пер. с англ. М. Лупишко]. – Харьков: Издательская группа «РА-Каравела», 2003. – 148 с.
2. Сокурская Л.Г. Студенчество на пути к другому обществу: ценностный дискурс перехода: монография / Л.Г. Сокурская; [ред.: В.И. Астахова и др.]. – Х.: Харьковский национальный университет им. В.Н. Каразина, 2006. – 576 с.
3. Єфтені Н.М. Ціннісні орієнтації сучасної української молоді / Н.М. Єфтені // Актуальні проблеми політики: зб. наук. пр. – Одеса: Фенікс, 2009. – Випуск 37. – С. 292-296.
4. Воронкова В.Г. Філософія глобалізації: соціоантропологічні, соціоекологічні та соціокультурні виміри: [Монографія] / Воронкова В.Г. – Запоріжжя: Видавництво ЗДА, 2010. – 272 с.